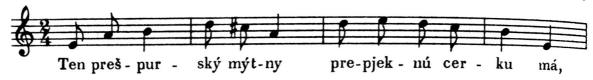
O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

Ten prešpurský mýtny prepjeknú cerku má, ona nic nerobí, len v okenku sedá, prepjekne vyšíva, ešče krajší spíva.

nerobí, [: cedulenku číta, kenku sedá, tak si smutne vzdychá. :] ne vyšíva, ajší spíva.

Její cichý huásek do Turek sa zdvíha, ten turecký baša po rinku chodzíva a mýtneho cerku on dycky posúcha.

Zvony-li to zvoňá, lebo včeuy hučá? [: A to si mýtneho cerka pjekne spíva. :]

Ten turecký baša cedulenku napsal, [: cedulenku napsal, do Prešpurku poslal. :]

Ty, prešpurský mýtny, prepjeknú cerku máš, [: a ked mi ju nedáš, mjesto Prešpurk prehráš. :] Jeho pjekná cerka, ona sa ho pýta: Muj tacíčku miuý, co ste taký smutný, huava-li vás bolí, lebo život biuý?

Ten prešpurský mýtny

cedulenku číta,

Mňa huava nebolí, ani život biuý, [: tebja sem zaprodau Turku pohanovi.:]

Má stará mamičko, jaké prachy idú; [: ovce-li to ženú, lebo pro mňa jedú? :]

Dojeli, prijeli první polajtári: [: Sedaj, mladá pani, ty mosíš ít s nami. :] Dojeli, prijeli druhí polajtári: [: Ber sa, mladá pani, ty mosíš ít s nami. :]

Och, ceruško moja, jaké ti šaty dám, [: lesli fáťolové, alebo doloman?:]

Och, mamičko moja, nač by mi tam byui? [: Šak ja tam nebudem ani štvrt hodziny. :]

Než by ja mjeua byt Turkyni nevjestú, [: rači nech mňa v mori drobné ryby žerú. :]

Ty morské rybičky, to sú mé družičky, [: ti morskí kaprové sú mojí družbové. :]

Táto pieseň je jedna z tých najstarších a siaha svojím počiatkom do časov tureckého plienenia okolo Prešporku a Modrého Kameňa.

V rukopise je nápev zapísaný v 4/4 takte s totožnými notovými hodnotami.

Melódia: Sl. sp. D 820 - Sl. sp. III 68.

419.

